Dosarul nr. 2-26098477-32-2-03082026-1 (2-911/26)

HOTĂRÂRE
În numele legii

Dispozitivul pronunțat public la data de 21 septembrie 2026 or. *****

Judecătoria Hîncești (sediul Ialoveni)
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Alexeeva Viorica
Grefieri Levinte Tatiana

În prezența reclamantei*****, a reprezentantului pârâtului *****, avocatului Nastas Tatiana, împuternicită în temeiul mandatului nr.***** din ***** în lipsa pârâtului ***** și a reprezentantului intervenientului accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, legal citați

examinând în ședință publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către***** împotriva lui *****, intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere a copilului, încasarea pensiei de întreținere pentru soție și încasarea cheltuielilor de judecată,

a constatat:

Argumentele participanților la proces.

1. La data de 03 august 2026,***** a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui *****, intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere a copilului, încasarea pensiei de întreținere pentru soție și încasarea cheltuielilor de judecată.
2. În motivarea acțiunii a indicat, că, la data de ***** a încheiat căsătoria cu *****, iar în rezultatul căsătoriei s-a născut copilul minor*****a.n. *****. A menționat că, relațiile de familie s-au deteriorat iremediabil ca urmare a existenței diferențelor semnificative de viziune asupra vieții de familie și a viitorului precum și a incompatibilității de caractere. Astfel, a indicat că la moment nu există înțelegere cu pârâtul, sprijin și respect reciproc iar continuarea căsătoriei și conviețuirea în comun numai sunt posibile. La fel, a menționat că domiciliul copilului minor, urmează a fi stabilit cu ea având în vedere vîrsta fragedă a acestuia, cît și necesitatea îngrijirii permanentă și atenție continuă din partea mamei. Totodată a menționat că, stabilirea domiciliului copilului minor împreună cu ea va asigura continuitatea îngrijirii acestuia și stabilitatea emoțională a acestuia. A indicat că, pârâtul contribuie sporadic la cheltuielile legate de întreținerea și îngrijirea copilului minor, fără a asigura o contribuție constantă, regulată și previzibilă. La fel, a menționat că, de fiecare dată este nevoită să îi solicite expres sume de bani pentru necesitățile

copilului, iar, de regulă, pârâtul invocă diverse motive pentru a amâna transferul banilor, cum ar fi faptul că nu și-ar fi primit încă salariul sau alte justificări, ceea ce duce la întârzieri repetate. În aceste condiții, a indicat că, nu are garanția că va dispune în mod regulat de mijloacele financiare necesare pentru acoperirea cheltuielilor cotidiene ale copilului, deși necesitățile acestuia sunt zilnice, imediate și nu pot fi amânate. A indicat și faptul că reieșind din vîrsta fragidă a copilului , lipsa unei contribuții regulate din partea pârâtului pune în sarcina acesteia suportarea majorității cheltuielilor necesare întreținerii copilului și creează o stare de incertitudine financiară.Pentru protejarea interesului superior al copilului și pentru asigurarea stabilității resurselor necesare creșterii și îngrijirii acestuia, consideră necesară stabilirea unei pensii de întreținere într-un cuantum determinat.

3. A menționat că, potrivit informațiilor comunicate chiar de pârât, acesta lucrează oficial peste hotare, în*****, și are un venit lunar de 2.500 euro, echivalentul a circa 50.000 lei lunar. Astfel, pârâtul dispune de posibilități materiale suficiente pentru a contribui corespunzător la întreținerea copilului minor și la întreținerea sa, or, veniturile sale fiind considerabil superioare nivelului mediu al veniturilor din Republica Moldova. Totodată, a indicat că, venitul lunar realizat de pârât depășește semnificativ nivelul salariului mediu lunar pe economie, care reprezintă un indicator relevant pentru aprecierea situației economice generale și a posibilităților reale de contribuție ale acestuia. Prin urmare, stabilirea unei pensii de întreținere în cuantumul solicitat este proporțională cu veniturile pârâtului și nu reprezintă o sarcină excesivă pentru acesta.
4. A precizat faptul că, la moment se află în concediu pentru îngrijirea copilului minor, împrejurare care îi limitează în mod obiectiv posibilitatea de a desfășura o activitate remunerată și de a obține venituri proprii suficiente pentru asigurarea mijloacelor de existență. Totodată, îngrijirea permanentă a copilului de vârstă fragedă presupune prezența sa continuă și implicarea nemijlocită în creșterea acestuia, ceea ce face dificilă revenirea în câmpul muncii la această etapă.
5. La fel a menționat și faptul că, ținând cont că se află în concediu pentru îngrijirea copilului minor, nu dispune în prezent de posibilitatea de a obține venituri suficiente, iar pârâtul are venituri constante și suficiente, consideră că suma de 5.000 lei lunar cu titlu de pensie de întreținere în favoarea sa reprezintă un cuantum justificat și proporțional cu situația de fapt existentă.
6. Astfel, în conformitate cu prevederile art. art. 37, 60, 62, 63,83,84 Codului familiei a solicitat desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere a copilului, încasarea pensiei de întreținere pentru soție și încasarea cheltuielilor de judecată.(*f.d.2-3*)
7. Potrivit avizului concluzie parvenit prin intermediul Secției de evidență și documentare procesuală la data de 17 septembrie 2026, prezentată de către Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, s-a indicat că, domiciliul copilului minor ***** urmează a fi stabilit cu mama,*****, iar tatăl ***** rămânând cu drepturi și obligații egale față de copil indiferent de faptul dacă va locui separat sau împreună cu acesta.(*f.d.35*)
8. În ședința de judecată, reclamanta***** a susținut cererea în baza temeiurilor de fapt și de drept invocate în aceasta și a solicitat admiterea acesteia integral, cu stabilirea domiciliului copilului minor cu ea, încasarea pensiei de întreținere pentru copil și pentru ea, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.(*f.d. 39 verso*)

9. În ședința de judecată reprezentantul pârâtului *****, avocatul Nastas Tatiana a solicitat admiterea parțială a acțiunii înaintate. Suplimentar a invocat că pârâtul ajută la creșterea copilului minor, însă nu dispune de acte confirmative care să ateste faptele date, fiindcă nu s-a gîndit că o să se ajungă, până la examinarea cauzei de către instanța de judecată. Suplimentar a invocat și faptul că, pensia de întreținere pe care poate să o achite pârâtul este de 2500, 00 lei lunar.(*f.d.39*)
10. În ședința de judecată reprezentantul Agenției Teritoriale de Asistență Socială Centru, legal citat despre data și ora ședinței de judecată nu s-a prezentat, și nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa. Astfel, în conformitate cu prevederile art.205 Cod de procedură civilă, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în absența acestuia.

Aprecierea instanței de judecată.

11. Audiind opinia participanților la proces şi studiind materialele cauzei instanţa de judecată consideră necesar de a admite parțial acțiunea înaintată de către***** împotriva lui *****, intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere a copilului, încasarea pensiei de întreținere pentru soție și încasarea cheltuielilor de judecată, reieșind din următoarele considerente.
12. În acord cu art.27 alin.(1) din Codul de procedură civilă, *disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părţilor, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecăţii, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare.*
13. Potrivit art.118 alin. (1) Cod de procedură civilă ”*fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale*”, iar conform art. 130 Cod de procedură civilă ”*instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei*”.
14. În temeiul art. 121 Cod de procedură civilă “ *instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului*”.
15. Art. 122 alin. (1) Cod de procedură civil stabilește că ” *circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante*”.
16. În acord cu art.2 alin.(3) din Codul familiei, *relaţiile familiale sunt reglementate în conformitate cu principiul monogamie, căsătoriei liber consimţită între bărbat şi femeie; egalităţii în drepturi a soţilor în familie, sprijinului reciproc moral şi material, fidelităţii conjugale, priorităţii educaţiei copilului în familie, manifestării grijii pentru întreţinerea, educaţia şi apărarea drepturilor şi intereselor membrilor minori şi ale celor inapţi de*

muncă ai familiei; soluţionării pe cale amiabilă, a tuturor problemelor vieţii familiale, inadmisibilităţii amestecului deliberat în relaţiile familiale, liberului acces la apărarea, pe cale judecătorească, a drepturilor şi intereselor legitime ale membrilor familiei.,,

17. În acest sens, instanţa de judecată desluşeşte că, în condiţiile nerespectării acestor principii, soţii dispun de oportunitate desfiinţării căsătoriei în temeiurile şi condiţiile statuate de Codul familiei, drept, care nu poate fi limitat sub nici o condiţie.
18. În conformitate cu art.37 al.(3) Codul familiei" *instanţa judecătorească va desface căsătoria dacă va constata că, convieţuirea soţilor şi păstrarea familiei în continuare sînt imposibile*"
19. Este de remarcat că, CtEDO a statuat că nici art.8 şi nici art.12 din CEDO nu garantează dreptul la divorţ *(Johnston şi alţii versus Irlanda, hotărârea din 18 decembrie 1986*). Însă, nerecunoaşterea dreptului de a divorţa nu echivalează cu absenţa oricărei protecţii convenţionale. CtEDO s-a pronunţat în mai multe rânduri cu privire la punerea în aplicare a procedurii de divorţ, putând fi identificate elemente care puteau aduce atingere efectivităţii dreptului la căsătorie, astfel că se ajunge la situaţia în care, deşi un drept nu este recunoscut şi garantat de Convenţie, el beneficiază de o anumită protecţie în mod indirect (*Valérie Gas şi Nathalie Dubois versus Franţa, hotărârea din 31 august 2010; R.R. versus Polonia, hotărârea din 26 mai 2011*).
20. La caz, instanța de judecată atestă că, între***** și pârâtul ***** a fost încheiată căsătoria la data de *****, în or. *****și a fost înregistrată prin actul de căsătorie cu nr.*****. (*f.d. 7)*
21. La fel, în ședința de judecată s-a constatat că, părțile au întrerupt relațiile conjugale, locuiesc separat o perioadă îndelungată de timp, pârâtul ***** fiind plecat peste hotarele țării, căsătoria la moment fiind doar una formală.
22. Astfel, din optica celor conturate şi având în vedere faptul că, în cadrul ședinței de judecată s-a stabilit că, viaţa în comun de mai departe a părților litigante este imposibilă, instanța de judecată conchide de a admite cererea cu privire la desfacerea căsătoriei, or, acţiunea de desfacere a căsătoriei urmează să fie admisă doar în cazul în care instanţa judecătorească constată că viaţa în comun de mai departe a soţilor şi menţinerea familiei au devenit imposibile.
23. La fel, în ședința de judecată s-a stabilit că, din căsătorie***** și pârâtul ***** au un copil minor*****născută la ***** (*f.d. 9*)
24. Potrivit actului de investigare a condițiilor de trai ale familiei *****din 20.04.2022, s-a indicat că, familia dispune de condiții locativ bune și că copilul crește într-un mediu sigur și armonios, mama onorându-și obligațiile de părinte.(*f.d.35*)
25. Astfel cu referire la cerința de stabilire a domiciliului copilului minor, instanța de judecată reține următoarele
26. Potrivit art.3 alin.(1) din Convenţia internaţională cu privire la drepturile copilului din 20.11.1989, în vigoare pentru Republica Moldova din 25.02.1993, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituţii publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorităţi administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.
27. Conform art.9 al Convenţiei, statele părţi vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinţii săi împotriva voinţei lor, cu excepţia situaţiei în care autorităţile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare şi în conformitate cu legile şi procedurile aplicabile,

ca această separare este necesară, în interesul superior al copilului. O decizie în acest sens poate să fie necesară în anumite cazuri particulare, de exemplu când părinţii trăiesc separat şi când urmează să se ia o hotărâre cu privire la locul de reşedinţă al copilului.

28. Potrivit art. 38 alin. (1), (2) lit. b), c) și d) Codul familiei ” *la desfacerea căsătoriei, soţii pot prezenta instanţei judecătoreşti un acord privind împărţirea bunurilor lor proprietate în devălmăşie şi plata pensiei de întreţinere a copiilor şi a unuia dintre soţi, indicînd mărimea acesteia, precum şi privind determinarea părintelui împreună cu care vor locui copiii minori comuni. În cazul lipsei unui acord între soţi prevăzut la alin.(1) sau dacă se va dovedi că acordul lezează drepturile şi interesele copiilor minori sau ale unuia dintre soţi, instanţa judecătorească este obligată să determine care dintre părinţi va plăti pensia de întreţinere a copiilor minori şi mărimea acesteia; să stabilească, la cererea soţului care are dreptul la pensia de întreţinere de la celălalt soţ, mărimea şi modul de plată a acestei pensii, să stabilească cu cine dintre părinţi vor locui copiii minori după divorţ*”
29. Instanţa de judecată relevă că, în conformitate cu art.63 din Codul familiei„ *În cazul cînd părinţii locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vîrsta de 14 ani se determină prin acordul părinţilor.În cazul în care părinţii locuiesc separat, copilul care a atins vârsta de 14 ani alege cu care dintre părinţi vrea să locuiască. Dacă acesta refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul copilului se stabileşte prin acordul părinţilor. Dacă lipseşte acordul părinţilor cu privire la stabilirea domiciliului copilului, iar copilul care a împlinit vârsta de 14 ani refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul minorului se stabileşte de către instanţa de judecată, ţinând cont de interesele şi opinia copilului, în conformitate cu vârsta şi gradul său de maturitate. În acest caz, instanţa judecătorească va lua în considerare ataşamentul copilului faţă de fiecare dintre părinţi, faţă de fraţi şi surori, vîrsta copilului, calităţile morale ale părinţilor, relaţiile existente între fiecare părinte şi copil, posibilităţile părinţilor de a crea condiţii adecvate pentru educaţia şi dezvoltarea copilului (îndeletnicirile şi regimul de lucru, condiţiile de trai etc.)La determinarea domiciliului copilului minor, instanţa judecătorească va cere şi avizul autorităţii tutelare teritoriale în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinţi, care va conţine, după caz, şi informaţia disponibilă privind actele de violenţă în această familie şi persoana agresorului familial. În cazul în care lipseşte acordul părinţilor cu privire la stabilirea domiciliului copilului, până la stabilirea acestuia de către instanţa de judecată, domiciliul copilului este considerat domiciliul părintelui cu care acesta locuieşte permanent. În cazul indicat la alin.(4), părintele care locuieşte separat de copil are dreptul să petreacă timpul cu copilul la domiciliul său, dacă aceasta nu contravine interesului superior al copilului, luându-se în consideraţie vârsta copilului, proximitatea domiciliului părintelui care locuieşte separat, frecventarea studiilor/participarea la activităţi extraşcolare, conform unui program stabilit de autoritatea tutelară teritorială.”*
30. Astfel, instanţa de judecată desprinde că, criteriul de bază în toate litigiile de familie în care sunt implicaţi copii minori îl reprezintă principiul asigurării şi promovării cu prioritate a interesului superior al copilului. O astfel de concluzie se degajă şi din jurisprudenţa CtEDO, care statuează că un echilibru just trebuie să fie păstrat între interesele copilului şi cele ale părintelui (*Olsson versus Suedia, hotărârea din*

27.11.1992; Johansen versus Norvegia, hotărârea din 07.08.1996; Neulinger şi Shuruk versus Elveţia, hotărârea din 06.07.2010).

31. Potrivit Declarației Universale a Drepturilor Omului, Convenția Organizațiilor Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului, cât şi din Constituția Republicii Moldova rezultă că interesul copilului este configurat de totalitatea drepturilor sale fundamentale, cum ar fi dreptul la integritate fizică şi psihică, dreptul la identitate, dreptul la liberă exprimare şi dreptul la libertatea de gândire, dreptul la protecția împotriva oricăror forme de violență, vătămare, abuz fizic sau mintal, abandon şi neglijență, dreptul la învățătură etc., drepturi la care trebuie să se raporteze acțiunile tuturor factorilor „ale căror responsabilități, generale, sectoriale ori specifice implică relația cu copilul – de la părinți la sistemul de învățământ, sistemul medical, societatea în ansamblul ei.
32. Conform prevederilor art. 3 pct. 1,2 al Convenţiei cu privire la Drepturile Copilului, adoptată de ONU la 29 noiembrie1989, intrată în vigoare la 2 septembrie 1990 şi la care Republica Moldova a aderat prin Hotărârea Parlamentului nr. 408 din 12 decembrie 1990, în toate acţiunile care privesc copiii, întreprinse de instituţiile de asistenţă socială publice sau private, de instanţele judecătoreşti, autorităţile administrative sau de organele legislative, interesele copilului vor prevala
33. În conformitate cu prevederile art.18 din Convenția menționată supra ”*statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au responsabilităţi comune pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Părinţii sau, după caz, reprezentanţii săi legali sunt principalii responsabili de creşterea şi dezvoltarea copilului. Aceştia trebuie să acţioneze, în primul rând, în interesul suprem al copilului. Pentru garantarea şi promovarea drepturilor enunţate în prezenta Convenţie statele părţi vor acorda ajutor corespunzător părinţilor şi reprezentanţilor legali ai copilului în exercitarea responsabilităţii care le revine în legătură cu creşterea copilului şi vor asigura crearea instituţiilor, aşezămintelor şi serviciilor deîngrijire a copiilor. Statele părţi vor lua toate măsurile corespunzătoare pentru a asigura copiilor ai căror părinţi muncesc dreptul de a beneficia de serviciile şi aşezămintele de îngrijire a copiilor, pentru care ei îndeplinesc condiţiile cerute*.”
34. Instanța de judecată subliniază că soluționând chestiunea cu privire la determinarea domiciliului copilului minor, aceasta are obligația de a asigura copilului protecţia şi îngrijirea necesară în vederea asigurării bunăstării sale, ţinându-se seama de drepturile şi obligaţiile părinţilor săi, ale reprezentanților săi legali sau altor persoane cărora acesta le-a încredințat în mod legal, şi în acest scop va lua toate măsurile corespunzătoare.
35. Luînd în considerație că stabilirea domiciliului copilului minor cu unul dintre părinţi urmează a fi analizată sub aspectul unei ingerințe în dreptul la respectarea vieții de familie în sensul art. 8 CEDO, sau admisibilitatea ingerinței în dreptul garantat de art. 8 CEDO soților, cu ocazia stabilirii domiciliului copilului minor urmează a fi compatibilă regulii triplului test: măsura să fie în conformitate cu legea, să urmărească un scop legal şi să fie necesară într-o societate democratică, Instanța consideră că asigurarea celei mai bune protecţii a intereselor copilului este prioritară în raport cu interesele sau sentimentele părinţilor, motiv din care protecţia, buna dezvoltare a copilului, inclusiv ataşamentul sentimental al copilului şi siguranţa acestuia vor constitui circumstanţe determinante pentru instanţă la stabilirea domiciliului copilului minor.

36. Instanța de judecată reține că, în situaţia în care părinților li se garantează egalitatea în drepturi în raport cu copii lor, acordarea priorități privind stabilirea domiciliului copilului minor cu unul dintre aceștia, urmează a fi justificată de circumstanțe obiective în favoarea interesului copilului minor, interesul copilului minor, având o importanţă primordială în raport cu drepturile şi interesele soților.
37. Instanța de judecată reține că, interesul superior al copiilor nu este definit clar de către legiuitor, dar totuşi se explică că interesul superior al copilului – asigurarea condiţiilor adecvate pentru creşterea şi dezvoltarea armonioasă a copilului, ținând cont de particularităţile individuale ale personalităţii lui şi de situaţia concretă în care acesta se află.
38. Astfel, cele mai importante aspecte la încredinţarea minorilor către un părinte sau altul sunt: nevoile fizice, emoţionale şi psihologice ale copiilor, inclusiv nevoia copiilor de stabilitate, opiniile şi preferințele copilului în măsura în care acestea pot fi verificate în mod rezonabil, natura, forţa şi stabilitatea relaţiei dintre copil şi fiecare dintre cei doi soţi, capacitatea fiecăruia dintre părinţi de a îngriji copilul şi de a răspunde nevoilor acestuia, cît și istoricul îngrijirii copilului, valorile şi comportamentul moral al fiecărui părinte.
39. În situația din speță instanța de judecată reține că, copilul în prezent locuiește cu mama, vîrsta fragedă a acestuia, stabilirea domiciliului copilului minor cu mama Popsa Marina va permite o mai bună dezvoltare intelectuală şi culturală a copilului, îi va promova abilităţile în privinţa dezvoltării intelectuale şi oferirea unui echilibru psihologic.
40. Analizând în ansamblu probele anexate la dosar, instanţa de judecată ajunge la concluzia de a stabili domiciliul copilului minor*****cu mama acestuia –*****, or, ultima îşi îndeplinește obligațiunile părinteşti, are grijă de educaţia și întreținerea copilului minor.
41. Cu referire la pretenția cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor instanța de judecată reține următoarele.
42. În condiţiile art. 74 din Codul familiei ”*părinţii sînt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material. Modul de plată a pensiei de întreţinere se determină în baza unui contract încheiat între părinţi sau între părinţi şi copilul major inapt de muncă. Dacă lipseşte un atare contract şi părinţii nu participă la întreţinerea copiilor, pensia de întreţinere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinţi, a tutorelui copilului sau a autorităţii tutelare teritoriale*”.
43. Conform art. 75 alin. (1) și (2) Codul familiei ”*pensia de întreţinere pentru copilul minor se încasează din salariul şi/sau din alte venituri ale părinţilor în mărime de 1/4 – pentru un copil, 1/3 – pentru 2 copii şi 1/2 – pentru 3 şi mai mulţi copii. Cuantumul cotelor stabilite la alin.(1) poate fi micşorat sau majorat de instanţa judecătorească, ţinîndu-se cont de starea materială şi familială a părinţilor, de alte circumstanţe importante.*”
44. În conformitate cu prevederile art. 76 din Codul familiei ” *În cazurile cînd părintele care datorează întreţinere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primeşte salariu şi/sau alte venituri, total sau parţial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri cînd, din anumite motive, încasarea pensiei de întreţinere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanţial interesele uneia dintre părţi, instanţa judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreţinere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art.75.Cuantumul sumei băneşti fixe încasate*

în conformitate cu alin.(1) se determină de instanţa judecătorească, ţinîndu-se cont de starea materială şi familială a părţilor, de alte circumstanţe importante, cu respectarea prevederilor art.108 şi păstrîndu-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului."

45. Instanța de judecată reține că starea materială a părintelui sau opinia sa față de cuantumul pensiei de întreținere, pe care urmează să o achite, nu este un factor esențial și primordial, deoarece acesta în orice circumstanțe este obligat să asigure întreținerea copilului, necesară pentru o dezvoltare normală a acestuia.
46. La stabilirea cuantumului pensiei de întreținere, în orice caz, instanța ține cont în primul rând de dreptul copilului de a beneficia de o întreținere corespunzătoare, precum și de interesele acestuia.
47. În acest sens, conform art. 18 alin. (1) din Legea privind drepturile copilului nr. 338 din 15 decembrie 1994, ambii părinți, în egală măsură, sau persoanele subrogatorii legale poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală și socială a copilului, ținând cont în primul rând de interesele acestuia.
48. La fel, situația indicată supra este reglementată şi în art.27 alin.(2) din Convenţie, care prevede că "*părinţilor şi oricăror altor persoane care au în grijă un copil le revine în primul rînd responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităţilor şi a mijloacelor lor financiare, condiţiile de viaţă necesare dezvoltării copilului..,,*
49. Prin urmare instanța de judecată consideră că cuantumul sumei bănești fixe încasate în conformitate cu art.76 alin. (1) Codul familiei, se determină, ținându-se cont de starea materială şi familială a părţilor şi păstrându-se, pe cât este posibil, nivelul de un trai decent al copiilor.
50. În mod distinct subliniază instanța că suma pensiei de întreținere a copilului minor trebuie să fie reală şi necesară, totodată însă să nu fie în detrimentul celuilalt părinte.
51. Instanța remarcă că, prin cererea de chemare în judecată înaintată reclamanta***** a solicitat încasarea pensiei de întreținere în mărime de 10000,00 lei.
52. Prin urmare instanța de judecată subliniază că, deși reclamanta solicită încasarea pensiei de întreținere pentru întreținerea copilului minor în cuantum de 10000,00 lei lunar, justificând această pretenție prin faptul că pârâtul ar activa peste hotarele Republicii Moldova și ar obține venituri salariale mai mari, aceste afirmații nu au fost susținute prin careva mijloace de probă pertinente și concludente, or, simpla invocare a faptului că pârâtul ar munci peste hotare și ar beneficia de un salariu nu este suficientă pentru a concluziona asupra cuantumului efectiv al veniturilor acestuia.
53. La caz, instanța de judecată reține că, reclamanta***** nu a prezentat înscrisuri, informații oficiale sau alte probe din care să rezulte țara în care pârâtul activează, natura raporturilor de muncă, cuantumul remunerației ori existența unor venituri suplimentare.
54. Totodată instanța de judecată reține că, reclamanta***** contrar prevederilor art. 118 alin.(1) Cod de procedură civilă, nu a prezentat probe ce ar justifica necesitatea încasării sumei de 10000,00 lei lunar, după cum a solicitat.
55. Astfel, instanța de judecată concluzionează că, în măsura în care, contrar prevederilor art. 118 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanței nu i-a fost prezentată nici o probă ce ar permite evaluarea criteriilor care trebuie să fie luate în considerație la examinarea cererii privind încasarea pensiei de întreținere, în special celor ce țin de starea materială şi familială a părţilor, simpla invocare de către reclamantă a circumstanțelor din care

urmează că pensia de întreținere urmează a fi încasată în sumă de 10000,00 lei lunar pentru copil, nu poate servi drept temei de a admite integral pretenția respectivă.

56. În acest sens, instanța subliniază faptul că, urmează să investigheze în mod obiectiv situația materială, familială, alte circumstanțe importante și, în acest scop, trebuie să dispună de acte pentru identificarea tuturor bunurilor imobile şi mobile deţinute în proprietate, a veniturilor obţinute din activităţi generatoare de profit, precum şi a factorilor ce influențează nemijlocit aspectul economic al persoanei, numărului copiilor şi persoanelor aflate la întreţinere, etc., circumstanțe ce nu se atestă la caz.
57. Prin urmare reieșind din prevederile normelor menționate supra cît și cele constatate în ședința de judecată instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite parțial acțiunea reclamantei***** în partea pretenției cu privire la încasarea pensiei de întreținere și de a încasa pensia de întreținere în mărime de 4000,00 lei/ lunar pentru copilul minor începând cu 03 august 2026 și până la atingerea majoratului de către copil, or, suma dată corespunde în mod real nevoilor minorului şi necesităților de întreţinere la această vârstă, avînd în vedere că ambi părinți au obligația de a contribui la întreținerea copilului minor.
58. Instanța de judecată consideră necesar de a explica părților că, potrivit art. 110 Codul familiei, în cazul în care starea materială sau familială a uneia dintre părți s-a schimbat, instanţa judecătorească, luând în considerare şi alte circumstanţe importante ale părţilor, este în drept, la cererea oricăreia dintre ele, să modifice cuantumul pensiei de întreţinere (să-l mărească sau să-l micşoreze) sau să-l scutească pe debitorul întreținerii de plata acesteia.
59. Cu referire la pretenția reclamantei privind încasarea pensiei de întreținere pentru ea pînă la împlinirea de către copilul minor a vîrstei de 3 ani
60. În conformitate cu prevederile art. 82 Codul Familiei" *Soţii îşi datorează întreţinerea materială reciprocă. În cazul refuzului de a acorda întreţinere şi dacă între soţi nu există un contract privind plata pensiei de întreţinere, dreptul de a porni o acţiune în instanţa judecătorească privind încasarea acesteia de la celălalt soţ îl au: soţul inapt de muncă (care a atins vîrsta de pensionare sau este persoană cu dizabilitate severă, accentuată sau medie) şi care necesită sprijin material; soţia în timpul graviditǎţii;* ***soţul care îngrijeşte copilul comun timp de 3 ani după naşterea acestuia;*** *soţul care îngrijeşte pînă la vîrsta de 18 ani un copil comun cu dizabilităţi sau care îngrijeşte un copil comun cu dizabilităţi severe din copilărie, dacă acest soţ nu lucrează şi copilul necesită îngrijire. Pensia de întreţinere se plăteşte persoanelor enumerate la alin.(2) numai în cazul cînd acestea nu au un venit propriu suficient, iar soţul care datorează întreţinere are posibilitatea de a o plăti.,,*
61. În conformitate cu prevederile art. 84 Codul Familiei*" Cuantumul pensiei de întreţinere încasate de la un soţ (fost soţ) în favoarea celuilalt soţ se stabileşte de către instanţa judecătorească într-o sumă bănească fixă plătită lunar. La stabilirea sumei pensiei de întreţinere, se ţine cont de situaţia materială şi familială a soţilor (foştilor soţi), de alte circumstanţe importante, cu respectarea prevederilor art.108."*
62. Prin urmare, reieșind din prevederile normelor legale menționate supra urmează dreptul fostului soț care are în grija sa copilul minor în primii trei ani de viață ai acestuia de a beneficia de sprijin material din partea celuilalt fost soț, această obligație având drept scop asigurarea condițiilor necesare pentru întreținerea persoanei care, prin activitatea de

îngrijire a copilului, se află într-o situație ce poate limita posibilitatea obținerii unor venituri proprii.

63. La caz, instanța de judecată constată că reclamanta***** se află în situația juridică reglementată de norma legală menționată supra, întrucât copilul comun nu a împlinit vârsta de 3 ani, iar aceasta este persoana care se ocupă nemijlocit de îngrijirea și creșterea copilului, pârâtul fiind plecat peste hotarele țării.
64. Totodată, instanța de judecată subliniază că dreptul reclamantei la întreținere nu este unul nelimitat și nu presupune obligarea fostului soț la achitarea necondiționată a oricărei sume solicitate, or, cuantumul pensiei de întreținere urmează a fi stabilit în funcție de situația materială și familială a foștilor soți, precum și de alte circumstanțe importante, astfel încât să fie asigurat un echilibru între necesitatea sprijinului material al reclamantei și posibilitățile reale ale pârâtului.
65. Astfel, instanța de judecată concluzionează că suma de 3000,00 lei lunar reprezintă un cuantum rezonabil și proporțional al obligației de întreținere, raportat la circumstanțele cauzei, fiind de natură să asigure un sprijin material reclamantei, fără a institui în sarcina pârâtului o obligație pecuniară disproporționată și nejustificată prin probele administrate.
66. Referitor la pretenția privind încasarea cheltuielilor de judecată, instanța de judecată reține următoarele.
67. Potrivit art. 82 Cod de procedură civilă," *Cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei*."
68. Conform prevederilor art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului - proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.*
69. Prin urmare, instanța va dispune încasarea de la pârât în beneficiul reclamantei, cheltuielile de judecată ce reprezintă taxa de stat achitată la înaintarea acțiunii în mărime de 700,00 lei și taxa de timbru în mărime de 200,00 lei.
70. Conform art.87 alin.(1) lit. c) Cod de procedură civilă *„în acţiunile pentru plata pensiei de întreţinere valoarea acţiunii se determină din suma totală a obligaţiilor de plată pe un an".*
71. Prin urmare, rezultă că, de la pîrîtul ***** este necesar de încasat în beneficiul statului taxa de stat pentru pensia de întreţinere în mărime de 3459,92 lei.
72. Conducându-se de art. art. 37, 38 ,63, 76,82 Codul familiei, art. art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată,-

hotărăşte:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de către***** împotriva lui *****, intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere a copilului, încasarea pensiei de întreținere pentru soție și încasarea cheltuielilor de judecată.

Se desface căsătoria înregistrată la data de *****, cu nr.*****, între *****DNP ***** și***** IDNP *****.

Copia hotărârii cu privire la desfacerea căsătoriei, în termen de 3 (trei) zile de la rămânerea definitivă, se trimite Agenției Servicii Publice.

Se determină domiciliul copilului minor ***** născută la *****, cu mama*****.

Se încasează de la *****n beneficiul *****pensia de întreținere a copilului minor ***** născută la *****, în mărime de 4000(patru mii),00 lei lunar începând cu data de 03 august 2026 şi până la atingerea majoratului de către copil.

Se încasează de la *****n beneficiul *****pensia de întreținere a soţie care îngrijeşte copilul comun timp de 3 ani după naşterea acestuia, în mărime de 3000(trei mii),00 lei lunar începând cu data de 03 august 2026 şi până la împlinirea vârstei de 3 ani a copilului minor.

În conformitate cu art.256 Cod de procedură civilă, hotărârea privind plata pensiei de întreținere se execută imediat, după expirarea termenului de 15 zile acordat de către instanță pentru executarea benevolă.

Se explică părţilor că, în cazul în care starea materială sau familială a uneia din părţi se va schimba, instanţa de judecată, luând în consideraţie şi alte circumstanţe importante, este în drept, la cererea oricăreia dintre ele, să modifice cuantumul pensiei de întreţinere (să-l mărească sau să-l micşoreze) sau să-l scutească pe debitorul întreţinerii de plata acesteia.

Se încasează de la *****n beneficiul *****cheltuielile de judecată în mărime de 900(nouă sute),00 lei.

Se încasează de la *****n beneficiul statului taxă de stat pentru pensia de întreținere în mărime de 3459 (trei mii patru sute cincizeci și nouă),92 lei.

În rest acțiunea se respinge, ca neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului, prin intermediul judecătoriei Hîncești(sediul Ialoveni).

Preşedintele şedinţei,
Judecător (semnătura) Alexeeva Viorica
Copia corespunde originalului

Președintele ședinței: Viorica Alexeeva